

॥ ५ ॥ प्रतिश्रयः गृहं ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥
एवमुक्तातुवैदभ्यासादेवीभीममब्रवीत् ॥ दुहितुस्तमभिप्रायमन्वजानात्सपार्थिवः ॥ ५ ॥ सार्वपित्राभ्यनुज्ञातामात्राचभरतर्षभ ॥ नलंप्रवेशयामासयत्रत
स्याः प्रतिश्रयः ॥ ६ ॥ तांस्मद्वैवसहसादमयंतीं नलो नृपः ॥ आविष्टः शोकदुःखाभ्यां बभूवाश्रुपरिप्लुतः ॥ ७ ॥ तंतुदृष्ट्वा तथा युक्तं दमयंती नलंतदा ॥ तीव्रशोक
समाविष्टा बभूव वरणिनी ॥ ८ ॥ ततः काषायवसना जटिलामलपंकिनी ॥ दमयंती महाराजबाहुकं वाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ पूर्वदृष्ट्वा कश्चिद्धर्मज्ञो नाम बाहु
क ॥ सुमामुस्तज्य विपिने गतो यः पुरुषः स्त्रियं ॥ १० ॥ अनागसं प्रियां भार्यां विजने श्रममोहितां ॥ अपहाय तु को गच्छेत्पुण्यश्लोकं मृते नलं ॥ ११ ॥ किमु तस्य म
या बाल्यादपराद्धं महीपतेः ॥ यो मामुस्तज्य विपिने गतवान्निद्रया र्दितां ॥ १२ ॥ साक्षाद्देवानपाहाय वृतो यः स पुरामया ॥ अनुव्रतां साभिकामां पुत्रिणीं त्यक्त
वान् कथं ॥ १३ ॥ अमौ पाणिगृहीत्वा तु देवानामग्रतस्तथा ॥ भविष्यामीति सत्यं तु प्रतिश्रुत्य कृतद्वतं ॥ १४ ॥ दमयंत्या ब्रुवंत्यास्तु सर्वमेतदरिंदम ॥ शोकजं वा
रिनेत्राभ्यामसुखं प्राप्सवद्बहु ॥ १५ ॥ अतीवरुष्णा साराभ्यां रक्तांताभ्यां जलंतु तत् ॥ परिस्रवन्नलोदृष्ट्वा शोकात्तामिदमब्रवीत् ॥ १६ ॥ ममराज्यं प्रनष्टं यन्नाहं
तत्कृतवान्स्वयं ॥ कलिना तत्कृतं भीरुयच्च त्वामहमत्यजं ॥ १७ ॥ यत्त्वया धर्मकृच्छ्रे तु शापेनाभिहतः पुरा ॥ वनस्थया दुःखितया शोचंत्यामां दिवानि शं ॥ १८ ॥
समच्छरीरे त्वच्छापाद्व्यमानो वसत्कलिः ॥ त्वच्छापदग्धः स ततंसो भ्रावग्निरिवाहितः ॥ १९ ॥ मम च व्यवसाये न तपसा चैव निर्जितः ॥ दुःखस्यार्तिन चानेन प्र
वितव्यं हि नौ शुभे ॥ २० ॥ विमुच्यमांगतः पापस्ततो हि मिह चागतः ॥ त्वदर्थं विपुलश्रोणि न हि मे न्यत्प्रयोजनं ॥ २१ ॥ कथं नूनारीभर्तारमनुरक्तमनुव्रतं ॥ उत्सृज्य
वरयेदयं यथा त्वं भीरुर्कहिंचित् ॥ २२ ॥ दूताश्चरंति पृथिवीं कृत्स्नानृपतिशासनात् ॥ भैमीकिलस्मभर्तारं द्वितीयं वरयिष्यति ॥ २३ ॥ स्वैरुत्तायथाकाममनुरूप
मिवात्मनः ॥ श्रुत्वैव चैवं त्वरितो भांगासुरिरुपस्थितः ॥ २४ ॥ दमयंती तु तच्छ्रुत्वा नलस्य परिदेवितं ॥ प्रांजलिर्वपमाना च भीता वचनमब्रवीत् ॥ २५ ॥ दमयं
त्युवाच नमामर्हसि कल्याणदोषेण परिशं किंतु ॥ मया हि देवानुस्तज्य वृतस्त्वं निषधार्थिव ॥ २६ ॥ तवाभिगमनार्थं तु सर्वतो ब्राह्मणागताः ॥ वाक्यानि मम
गाथाभिर्गायमाना दिशो दश ॥ २७ ॥ ततस्त्वां ब्राह्मणो विद्वानपणार्दो नाम पार्थिव ॥ अभ्यगच्छत्कोसलायामृतपुर्णनिवेशने ॥ २८ ॥ तेन वाक्ये कृतसम्यक्प्र
तिवाक्ये तथा हृते ॥ उपायो यं मया दृशेनैष धानयनेतव ॥ २९ ॥ त्वामृतेन हिलोकेऽन्यएकाङ्गा पृथिवीपते ॥ समर्थो यो जनशतंगतुमश्वैर्नराधिप ॥ ३० ॥